

A ait, non erat: sed, non deputabatur. Neque cum lex data est, ablatur est, sed deputari cepit, id est, appariere. Non ergo putemus vsq; ad legem ita dictū esse, quasi iam sub lege non esset peccatū, sed sic dictum est vsq; ad legem, vt totum legis tempus annumeret vsq; ad finem legis, quod est Christus.

29 Quod autem ait, Sed regnauit mors ab Adam vsq; ad Moysen, & in ijs qui non peccauerunt in similitudine prauaricationis Adę. | duob; modis distiguitur: aut, In similitudine prauaricationis Adę replar h; signauit mors: quia & q; nō peccauerūt, ex origiē mor talitatis Adā, mortui sūt. A ut certe regnauit mors textu, & ijs q; nō i similitudinē prauaricationis Adę peccauerūt, sed añ legē peccauerūt: vt illi peccasse intelligatur in similitudinē prauaricationis Adę q; legē accepērūt, q; & Adā accepta pēti lege peccauit. Sane etiā id qd dictū est, ad Moysē: totū tps legis intelligitur. Forma autē futuri dictū est Adā, sed a rō, vt q̄o p illū mors. sic p dñm nfm vita. Quod autē ait, Sed nō sicut delictū, ita ē & donatio: Duob; mōis donatio pcellit, vel q̄ multo magis abundet grā, q̄ vti q; ē q̄nū viuatur, Tēporaliter autē p morte Adę mors regnauit, vel q̄ vni? delicti cōdenatione mors multorū facta ē p Adā, p dñm autē nfm Iesū Christū multorū delictorū donatiōe data grā i vitā æternā. A liā vero differētiā sic explicat dicit, Et nō sicut p vni? peccatē, ita est & donū: Nā iudiciū qdē ab vno i cōdenationē, grā autē ex mult; delictis ad iustificatiōē. Ex vno ergo qd dictū est, subauditur delictū, quia sequitur grā autē ex multis delictis. Hęc hæc differētia est, q; in Adā vni? delictū dñatū est, a dño autē multa donata sunt. Qd ergo sequitur ambas istas differētiās tenet, vt explicetur sic, Si ei ob vni? delictū mors regnauit p vni?, multo magis qui abundātiā grē & iustitię accipiūt in vita regnabūt per vni? Iesū Christū. Qd autē dixit, Multo magis regnabūt: ad vitā æternā p̄tinet. Qd autē dixit, A būdātiā grē accipiēt: ad donatiōē multorū p̄tinet delictorū. Post explicatas autē has differētiās redit ad formā vni? corpat, cui? ordinē suspēderat, cū diceret, Sicut ei p vni? hoīem pēti i trauit i hūc mūdū, & p pēti? mors: ad qd nūc redit cū dicit, Itaq; sicut p vni? delictū in oēs ad p̄denationē, ita & p vni? iustificatiōē oēs hoīes ad iustificatiōē vitæ. Sicut ei p iobediētiā vni? hoīs p̄tiores p̄stituti sūt multi, ita & p vni? obediētiā iusti cōstituti sūt multi. | Hęc est forma futuri Adā, de q; sup; loqui cōperat, & ei? aliquas differētiās interponēs distulerat ordinē, ad quē nūc redeūdo cōclufit dicēs, Itaq; sicut p vni? delictū in omnes homines, &c. Quod autē ait, Lex subintrauit vt abundaret delictum, Ipso verbo satis significauit necesse Iudæos qua dispensatione lex data sit. Non enim data est quæ posset viuificare, quia gratia viuificat per fidem, sed data est lex ad ostendendū quantis, quāmq; arctis vinculis peccatorum cōstricū tenerentur qui de suis viribus adimplendam iustitiam p̄sumebant. Sic abundauit peccatum cum & concupiscētia ex prohibitione aedentior facta est, & peccantibus contra legem prauaricationis crimē accessit. Quod intelligit qui secundum gradum in illis quatuor gradibus confiderat.

31 Quod autē ait, Quod ergo dicemus? Per manebimus in peccato vt gratia abundet? A bit. Qui mortui sum? peccato, quomodo viuemus in eo? Hinc ostendit de p̄teritis peccatis factum esse vt donarentur, & in eo superabundasse gratiam vt p̄terita peccata dimitterentur. Ergo quisquis adhuc quærit augmenta peccati, vt augmentū gratiæ sentiat, non intelligit id se agere, vt nihil in eo gratia operetur. Opus enī gratiæ est, vt moriamur peccato. Quod autem ait, Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, vt euacuetur

tur corpus peccati: referē ad illud quod per Moysē dictum est, Maledictus omnis qui in ligno penderit. Veteris hominis crucifixio significata est in cruce domini, sicut noui hominis instauratio in resurrectione signata est. Manifestum est autem secundum eum nos agere veterem hominem qui maledictus est propter peccatum, & de domino dictū esse nemo ambigit quod peccata nostra portauit, & peccatum pro nobis fecit, & de peccato cōdemnauit peccatū. Quod est autem euacuare corpus peccati? Ipse exposuit, Vltra nō seruiamus peccato, Et illud quod ait, Si mortui sumus cū Christo, hoc est si crucifixi sumus cum Christo. Dicit enim alio loco, Qui autē Christi Iesu sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitijs & concupiscentijs. Nō ergo dominū maledixit Moyses, sed quid ostenderit eius crucifixio, prophetant. Quod autem ait, Peccatū enim in vobis nō dominabitur, Non enim estis sub lege, sed sub gratia: vsq; ad tertium illum gradum iā pertinet, vbi homo iā mente seruit legi dei, quāuis carne seruiat legi peccati. Nō enim obaudit desiderio peccati, quāuis ad hoc sollicitent concupiscentiæ, & prouocent ad consensum, donec viuificetur etiam corpus, & absorbeatur mors in victoria. Quia ergo non consentimus desiderijs prauis, in gratia sumus, & nō regnat p̄tmi in nostro mortali corpore, & omīno ex illo loco vbi ait, Qui mortui sum? peccato, quomodo viuemus in eo? eum describit, qui est sub gratia constitutus. Cui autem dominatur peccatum, quāuis peccato non resistat, adhuc sub lege est, non sub gratia. Quod autem dicit, Mulier enim sub viro viuomrito, vineta est legi: si autē mortuus fuerit vir eius, euacuata est a lege viri: &c. Animaduertendū est, istā similitudinē i hoc differre [ab ea re], ppter quā adhibita est, quod hic virum dicit mori, vt mulier nubat cui uolet liberata a lege viri, ibi autem cōstituat animam quasi mulierem, virum autem quasi passiones peccatorum, quę operantur in membris, vt fructum ferant morti, id est vt tali coniugio proles digna nascatur, & lex quæ data est non ad aufertur peccatum, vel ad liberationem à peccato, sed ad ostendendum peccatum ante gratiam. Per quod factum est, vt sub lege positi, & vehemēiori desiderio peccandi raperentur, & amplius etiam de prauaricatione peccaret. Cum ergo & ibi tria sint, anima t̄quam mulier, passiones peccatorum tanq; vir, & lex tanq; lex viri, non ibi peccatis mortuis tanq; viro mortuo liberari animā dicit, sed ipsam animam mori peccato & liberari a lege, vt fit alterius, id est Christi cū mortua fuerat peccato, quāuis adhuc quasi viuente ipso peccato, quod fit cum adhuc manentibus in nobis desiderijs & inuitamentis quibusdam ad peccandum, non obediunt tamen, neq; consentimus mente seruientes legi dei, quia mortui sumus peccato. Morietur autē & peccatum, cum reformatio corporis in resurrectione facta fuerit, de qua post dicit, Viuificabit & mortalia corpora v̄stra propter spiritū manentē in vobis. Quod autem dicit, Occasione accepta peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam: intelligendum est non omnem fuisse concupiscentiam antequam prohibitione acta esset, A ugetur enim prohibitione concupiscentia quando deest gratia liberatiōis, ideo nondum est omnis antequam prohibeatur, cum autem prohibita fuerit, desistente, vt diximus, gratia, tantum crescit cōcupiscentia, vt ita in suo genere omnis, id est consummata fiat, vt etiam contra legem faciat, & prauaricatione crimen accumulēt. Cum autem dicit, Sine lege enim peccatum mortuum est: Non quia nō est, dixit mortuum est, sed quia latet, quod

Frobenius
anū exē-
plari h; i
loco i cō-
textu,
Hic mi-
n? habet.

33

34

Gal. 5.

35

36

Roma. 7

37

Roma. 8.

F

Roma. 8.

37